

ה – אני מאמין

אני מטפלת באומנות חזותית 18 שנה. במסגרת הלימודים שלי בתואר ראשון לחינוך המיוחד הכרתי את הטיפול הרגשי בפעם ראשונה. מאז, כמו אהבה ממבט ראשון נמשכתי והתעניינתי בנושא.

המסגרת עבודתי כמטפלת, הדמות המקצועית שלי הולכת ומתפתחת. עברתי הרבה אתגרים בהיותי מטפלת במגזר הערבי ובכלל.

- כמטפלת בחברה הערבית אני חשה אחריות ולקחת חלק בפתוח המודעות החברתית על תחום הטיפול הרגשי ותרומתו באיכות חיים יותר טובה.
- האחריות שלי של כולנו להביע דעה והתנגדות והסברה על התוכניות הדלות והרווחיות הרצות ברשתות החברתיות בלי בקורת.
- המטפל זכאי לעבוד בכבוד ובביטחון, במגזר שלי לפעמים תחושת הביטחון מתערערת, מצד אחד המטפל אחראי על שלמו ובטחנו של המטופל, מצד שני חש איום ופחד כאשר חל חובת דווח. במגזר שלי חובת הדוח מעמידה את המטפל במצב של פחד קיומי לכן אנו המדרכים נמצאים מול אתגרים מיוחדים ומבלבלים ונקיטת עמדה או צעד דבר לא פשוט. אנו צריכים חשיבה רחבה ויצירתיות כדי להגן על המטופל והמטפל. ביום העיון במגזר הערבי, הצגתי מקרה בנושא "חובת הדיווח כאתיקה מקצועית, שמירה על חיסיון כאתיקה מקצועית".
- ההכשרה וגיבוש הדמות המקצועית היא תהליך מתפתח. לפי דעתי הנושא מתחיל בקבלת הסטודנטים ללמודים ובחירת האנשים המתאימים. וזה נמשך לתקופת הלימודים וההכשרה המעשית. לזווי הסטודנטים והענקת המרחב המאפשר והתומך תורם בעיצוב והתפתחות הזהות המקצועית בצורה חיובית. בנוסף לזה אני מאמינה שההתפתחות המקצועית למטפלים חשובה והכרחית למטפל. השתלמויות וימי עיון שמשערים ארגז הכלים של המטפל.
- חשיבות קבוצות ההדרכה הקבוצתית והפרטנית שמעניקה תחושת שייכות ועוגן בטוח. מרחב מאפשר פירוק, היסוס, בלבול, התייעצות, תמיכה, והכלה.
- מעמד המטפל במסגרות השונות, האחריות שלו כלפי המטופלים ושמירה הפרטיות והסודיות שלו. הקשר שלו עם ההורים והצוות שמעורבים בטיפול. מצד שני לתמוך במטפל, שמירה על הזכויות שלו ותנאי העבודה שחייבים להיות.

היאם חאסקיה